

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12C/245/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814201965
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Kušnírová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2015:7814201965.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Editou Kušnírovou, v právnej veci žalobcu Dopravný podnik mesta Košice, akciová spoločnosť, so sídlom Košice, Bardejovská 6, IČO: 31 701 914, práv. zast. JUDr. Peter Frajt, advokát, s. r. o., so sídlom Košice, Garbiarska 5, IČO: 47 240 369, proti žalovanému Y. E.K., V. XX. XX. XXXX, V. P. I. P. XXX, v konaní zastúpený ustanoveným opatrovníkom, R.. R. Q., zamestnancom tunajšieho súdu, o zaplatenie 60,60 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 62,30 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne z dlžnej istiny 60,60 Eur, od 05.03.2013 do zaplatenia, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 65,78 Eur, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu žalobcu.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 60,60 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne z dlžnej istiny od 05. 03. 2013 do zaplatenia, poštovného a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 04. 03. 2013, pri kontrole cestovných lístkov v autobuse, sa žalovaný na výzvu kontrolóra nepreukázal platným cestovným lístkom alebo iným platným cestovným dokladom. Žalobcovi v súlade s ust. § 8 Zákona č. 514/2009 Z. z. a § 12, § 14 Zákona č. 56/2012 Z. z. vznikol nárok na zaplatenie cestovného vo výške 0,60 Eur a sankčnej úhrady /prirážky/ pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom vo výške 60,- Eur. Spolu uplatnený nárok predstavuje sumu 60,60 Eur. Žalovaný bol vyzvaný písomne na úhradu pohľadávky zo dňa 11. 03. 2013.

Tunajší súd vo veci vydal Platobný rozkaz č.k. 15Ro/18/2014-14 zo dňa 10. 06. 2014, ktorý bol zrušený Uznesením sp. zn.: 15Ro/18/2014-20 zo dňa 22. 07. 2014, z dôvodu nemožnosti jeho doručenia do vlastných rúk žalovanému.

Keďže sa miesto pobytu žalovaného nepodarilo zistiť, súd mu ustanovil opatrovníčku podľa ust. § 29 ods. 2,6 O.s.p., uznesením č. k. 12C/245/2014-28 zo dňa 20. 10. 2014.

Opatrovník žalovaného sa nevyjadril k doručenej žalobe, napriek tomu, že mu bolo doručené uznesenie o procesných poučeníach dňa 15. 12. 2014, z toho dôvodu súd v danom prípade postupoval v zmysle ust. § 156 ods. 3 O. s. p.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednáva, na základe listinných dôkazov predložených žalobcom, v súlade s ust. §115a O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávania v drobných sporoch.

Podľa ust. § 156 ods. 1 O. s. p., rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu alebo samosudca v mene Slovenskej republiky. Uvedie pritom výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti výkonu rozhodnutia.

Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Z pripojených listinných dôkazov, z Hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok číslo 076860 zo dňa 04. 03. 2013 súd zistil, že bola vykonaná kontrola v uvedený deň o 15:11 hod., na linke č. A15, pásmo T1, číslo voza 3304, v úseku zastávok MÚDH - Sečovská. Pri kontrole sa žalovaný nepreukázal platným cestovným lístkom. Súčasťou hlásenia boli i osobné údaje o žalovanom, s číslom jeho občianskeho preukazu.

Písomnou výzvou k úhrade pohľadávky zo dňa 11. 03. 2013 žalobca požiadal žalovaného o úhradu cestovného a ostatných nákladov v sume 62,30 Eur. Súčasne výzva obsahovala aj údaje, kde žalovaný mohol vykonať úhradu osobne. Žalovaný bol tiež poučený, že v prípade nezaplatenia dlžnej sumy, bude suma vymáhaná súdne, čo môže znamenať zvýšenie nákladov konania.

Podľa ust. § 12 ods. 1 zákona č. 56/2012 Z.z. zákona o cestnej doprave, dopravca je pred začatím prepravy a počas nej oprávnený prostredníctvom vodiča alebo iného člena osádky autobusu, revízora alebo zamestnanca povereného organizáciou prepravy (ďalej len "dispečer") dávať pokyny a príkazy cestujúcim na účel zaistenia ich bezpečnosti alebo bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, ktorí sú povinní ich uposlúchnuť.

Podľa odseku 2 písm. b/ uvedeného ustanovenia, vodič, iný člen osádky autobusu a revízor sú oprávnení uložiť cestujúcemu, ktorý sa nepreukáže platným cestovným lístkom, povinnosť zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu, alebo preukázať svoju totožnosť a poskytnúť údaje potrebné na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady podľa § 14 ods. 2.

Podľa ust. § 14 ods. 1 písm. d/ uvedeného zákona, cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča, iného člena osádky autobusu alebo revízora preukázať sa platným cestovným lístkom.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, ak sa pri kontrole cestovných lístkov v autobuse alebo bezprostredne po vystúpení z neho na zastávke cestujúci nepreukáže vodičovi, inému členovi osádky autobusu alebo revízorovi na jeho výzvu platným cestovným lístkom, je povinný na mieste zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu podľa tarify; inak je povinný poskytnúť identifikačné údaje na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, adresa trvalého pobytu, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu totožnosti. Ak ide o maloletého, zisťujú sa identifikačné údaje aj o jeho zákonom zástupcovi.

Podľa ust. § 16 ods. 4 uvedeného zákona, cestujúci je povinný

- a) mať platný cestovný lístok pri nastupovaní do autobusu, ak ho vydala výdajňa cestovných lístkov mimo autobusu alebo ak ide o cestovný lístok vo forme aktivovaného elektronického média,
- b) kúpiť si cestovný lístok bezprostredne po nastúpení do autobusu, ak cestovný lístok vydáva vodič alebo iný člen osádky autobusu,
- c) označiť si cestovný lístok v označovacom zariadení autobusu bezprostredne po nastúpení do autobusu, ak ide o cestovný lístok, ktorého platnosť sa začína až jeho označením.

Podľa odseku 5 uvedeného ustanovenia, cestujúci je povinný mať cestovný lístok pri sebe po celý čas prepravy a bezprostredne pri vystupovaní z autobusu a na výzvu sa ním preukázať osádke autobusu, revízorovi alebo osobe poverenej výkonom odborného dozoru.

Podľa ust. § 17 ods. 2 uvedeného zákona, sankčnú úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom určí dopravca najviac do stonásobku základného cestovného bez príplatkov.

Hodnota cestovného lístka je v súlade s cenami cestovných lístkov, s účinnosťou od 01. 01. 2013, obsiahnutých v Tarife DPMK, a. s., pre Mesto Košice, (zistené z internetovej stránky Dopravného podniku mesta Košice), z ktorého vyplýva, že základné cestovné - papierový lístok - osôb na denných spojoch do 30 minút je 0,60 Eur. Z toho teda vyplynulo, že v súlade s ust. § 17 ods. 2 citovaného zákona, úhrada pri nepreukázaní sa cestovným lístkom v mestskej hromadnej doprave tvorí najviac stonásobok základného cestovného, v danom prípade sumu 60,00 Eur.

Z dokazovania je zrejmé, že v čase vykonávanej kontroly, dňa 04. 03. 2013, sa žalovaný nepreukázal platným cestovným lístkom, na mieste nezaplatil úhradu, čo vyplývalo zo spísaného hlásenia a preukázania osobných údajov žalovaného, pre účely ďalšieho vymáhania cestovného.

Zhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, pretože žalovaný porušil povinnosti cestujúceho tým, že sa v čase vykonania kontroly nepreukázal platným cestovným lístkom, čo bolo jeho povinnosťou v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona o cestnej doprave. Žalovaný kontrolu uznal, o čom svedčí aj to, že poskytol údaje uvedené v Hlásení o porušení tarifných a prepravných podmienok. Výška uplatňovanej úhrady je v súlade s platnými právnymi predpismi, tak ako to vyplýva z vyššie uvedených ustanovení citovaného zákona a spolu predstavuje sumu 62,30 Eur, vrátane cestovného a poštovného za výzvu k úhrade pohľadávky zo dňa 11. 03. 2013. Z týchto dôvodov súd žalobe vyhovel.

Podľa ust. § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 20/2013 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., v znení Nariadenia vlády č. 586/2008 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Úrok z omeškania súd priznal v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s použitím ust. § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 20/2013 Z.z. K omeškaniu došlo prvého dňa po vykonaní kontroly, tzn. dňom 05. 03. 2013. Úrok z omeškania k uvedenému dňu predstavoval výšku 5,75 % ročne, pretože základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky k uvedenému dňu predstavovala 0,75 % a táto sadzba bola zvýšená o 5 percentuálnych bodov, v zmysle ust. § 3 vyššie uvedeného nariadenia vlády.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že priznal náhradu účelne vynaložených trov úspešnému žalobcovi.

Žalobca si uplatnil náhradu trov, a to náhradu zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia za dva úkony, pričom hodnotu úkonu vyčíslil vo výške 16,60 Eur a režijný paušál vo výške 8,04 Eur.

Súd priznal žalobcovi vyčíslenú náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci (prevzatie zastúpenia a podanie žaloby na súd), spolu v hodnote 33,20 Eur, podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Režijný paušál, za úkony v roku 2014, kedy boli vykonané, predstavuje výšku 8,04 Eur. Spolu za dva úkony vo výške 16,08 Eur.

Súd priznal žalobcovi celkovú náhradu trov konania vrátane zaplateného súdneho poplatku vo výške 65,78 Eur. Podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p., žalovaný je povinný zaplatiť trovy konania na účet právneho zástupcu žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie, v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1,2 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.